

Слжнчова невеста

Народна песен

Расла Грозданка, порасла,
Станала мома голяма,
Не я е мама пушала
За вода, ни по говеда.

Мама на вода отиде,
Грозданка навжн излезе,
На висок чардак седеше,
На костен гергеф шиеше.
Там си я слжнце сжгледа.

Три дни, три нощи гледало,
Гледало и ми трептяло,
Трептяло, не захождало.
Мама му гостба готвила,
Готвила, сина чакала,
Чакала и вжздишала,
Защо се син ѝ забави . . .
Кога се слжнце вжрнало
Мама му тихо продума:
— Слжнчице мило, мамино,
Защо се, слжнце забави,
Та ти вечеря изстина,
Вечеря — крава ялова
И девет печи бял ми хляб? —
Слжнце ѝ нищо не рече,
Само си чело навжси.
Мама си слжнце гледаше
И тихо, сладко думаше:
— Защо ми, сине, не кажеш,
Защо си грееш толкова,
Що грееш и не захождаш,
Да ти се мама порадва?
Защо си, синко, изгори
Старите хора на ниви,
Младите момци в Добруджа,
Малките моми в Загоре? —
Слжнце си мами думаше:
— Да знаеш, мамо, да знаеш,
Каква си мома сжгледах,
На долна земя под небе! . . .
Аз сжм на небе слжнчице,
А тя е слжнце на земя,
На земя, между хората . . .
Ако таз мома не взема,
Не ще си ясно изгрявам,
Както до сега изгрявах. —